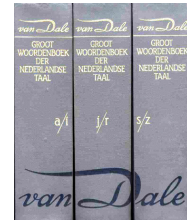

M'n moer's taal

In de eerste column heb ik kond gedaan van mijn voorliefde voor de taal van onze vaders, ook wel onze moer's taal genoemd. Ik gebruik waar mogelijk een Nederlands woord en weinig termen van over de grens. Zo dub ik nog steeds over het woord column. Daar moet toch een Nederlands woord voor zijn? Ik denk aan 'hersenspinsel', want dat zijn mijn gedachten in feite toch. Nog maar eens goed over nadenken.

Van ons, grijze hoofden wordt aangenomen dat wij ons aanpassen aan de hedendaagse mode en dus ook aan het taalgebruik. Tenslotte kosten we de gemeenschap geld, daar we slap in de knieën of stijf van lijf en leden zijn en nog meer van allerlei kwalen hebben of nog zullen krijgen, die we nu nog niet kennen of nog verzonnen moeten worden.

Er wordt ook van ons verwacht dat we langer gaan doorwerken en ik wil graag aan die wens voldoen. Dus naarstig in een zaterdageditie van onze eigen Provinciale Walcherse Courant voor Zeeland naar voor mij gepast werk gezocht en ik vond een voor mij geschikte baan. Een bedrijf aan de onderkant van de Westerschelde zocht iemand voor de volgende baan: 'Demand & Supply Chain Manager Coating m/v '

Het leek me een leuke baan en snel de functieomschrijving gelezen: "U bent verantwoordelijk voor Demand & Supply chain-management, planning en optimalisering van de allocatie, voorraden (grondstof en gereed product, niveau en mix), productieplanning /capaciteiten en warehousing binnen de Coating business". Er werd nog meer van me verwacht: "Het realiseren van de gewenste leveringsbetrouwbaarheid tegen optimale operationele- en voorraadkosten behoort tot een van uw kerntaken. In deze functie opereert u zowel functioneel als operationeel aan de Director Coating bla bla bla". (Dat bla bla bla is een pseudoniem voor het echte bedrijf).

Hoewel ik zeker van mijn zaak was toch nog maar mijn woordenboek Engels – Nederlands er bij gepakt. Dat leerde mij na enig speur-, puzzel-, knip- en fröbelwerk dat er een "Chef vraag en aanbod voor de afdeling fabricage bedekking / deklagen" werd gevraagd. Nog verder doorzoeken leerde mij dat bij allocatie werd verklaard dat dit o.a. een toespraak van de paus tot zijn kardinalen was, maar wat die nu te maken heeft met de uit te voeren operaties, de opslag en leveringsbetrouwbaarheid, is mij nog steeds niet duidelijk. Daar ben ik de draad kwijtgeraakt en ben hem nog steeds zoekende. Dat is net als het zoeken van de bekende speld in de hooiberg, maar die zijn er niet veel meer, want tegenwoordig rollen we het hooi en stro op en verpakken dat in kunststof zakken.

En toen dacht ik aan mijn moeder. Zij was van Zeeuws Vlaanderen met dat vleugje Maldegem's bloed, waar ik het eerder over had. Zij sprak zich naar ons kinderen altijd in goed Nederlands uit, ofschoon ze het Frans een mooie taal vond en graag had geleerd. En daarom ben ik afgehaakt. Ik druk me ook graag duidelijk uit en daardoor nog zoekend naar passend werk in een voor mij, oudere, passend bedrijf met gepast taalgebruik, waar geen woord Frans aan te pas komt. Ik vrees echter dat ik hier een roepende in de woestijn ben, maar dat lijkt de paus af en toe ook te zijn, dus komt die allocatie nog goed van pas.

Wij ouderen moeten langer doorwerken, want we worden anders onbetaalbaar. Het wordt ons echter door de directors en managers wel erg moeilijk gemaakt en we moeten ons dus verenigen. Met Karl Marx roep ik daarom vanuit die woestijn; Ouderen aller landen verenigt u en wordt lid van de KBO.

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Augustinus